

Amerike { Ant. Vien. Meto \$2.50, Ant. Puse Meto \$1.25 } Europoje { Rusijoje ir Lietuvoje \$2.50, Anglija ir Skotlandija 10s., Prancuzija 10s. }

KASZANT GROMATAS IN REDYSTE UZDEKYTE SZITOKI ADRESA

W. D. BOCZKOWSKI - CO.

520-522 W. SOUTH ST., MAHANAY CITY, PA.



ANT ziu szventu Kaledu redyste "Saules" velina del savo skaitytoju o ir del visu Lietuviu viso giaro, pirmiausia; Sveikatos, giaro pasivedimo ir to visko ko kas troksza.

To viso velina Redyste.

KAS GIRDET?

Kaledos! Krivinos kaledos atėjo szimet visoje Europoje, ne visi džiaugsis Uzgymimu Kudykeliu ne visi dalinsis plot keliu. Szeimynos suardytos, te vai ir brolei kurie da pasiliko gyvais, kenze varga ir szalti ant plecias kares, atsidusda mi su galesciu atsimindami, jog namieje paliko milemas sau ypatas su kureis nepasina tys o gal ir daugiau nesugriz ir glebi savo milemu szeimyneliu. Szendieu negalime izst art "Pakajus" ant zemes zmo geros valios.

Prusose ir szlonzke jau dab cholera pasirode nors szal tymetis, o kas bus pavasari tai tikrai Dievas zino.

Varszavoje lenkai gabesni palitikieriai kaip ju laikraszciai pranesza susitvere savo centra vadinama "Rada Narodowa w Krolestwie Polskiem." Ta ju centrum rupinis kokiu budu tures redytis Lenkija ka da pagal prizada kunigaiszcio Mikalojus bus duota Lenkijai autonomija.

Lenkai stiprei tiki kad bus visa Lenkija po karei suvienyta kur, dabar yra po triju cesoriu valdzia.

Lenkas Zwiakowcas kokasai L. Goleniewski iszvaževo isz Amerikos in Varszava ir iszai nori ten sutvert vienu lenku pulkus kožnoje gminoi po 60 strelieciu raiteliu tam reikalui reik turet valdzios daleldimo. Goleniewskis nuo valdzios praszo ginklu ir amunicijos, arklus ir maista duos gminas. Jisai nelabai tiki kad gaus daleldima nes nors visi lenkai stovi po Rosijos pusei, bet valdzia nelabai uzsitikinti.

Tasai pats lenkas raszo, kad vokieciai atsiunte pulka kareiviu lenku isz Poznaniaus prie miesto Kaliszo. Uz kaman davoti lenkai szaudyt in gyventojus be ginklius szaudyt atsisake, priradant kad atezo kovoti su Rosijos kareiviais o ne szaudyt in begunklius. 17 ju tuojaus vokieciai suszaude, o kitus isziunte atgal Vokietijon.

Atejan vokieciu kitas pulkas, miesta su bombardavo ir sudegino.

Isz 40 tukstancziu gyventoju likosi tiktai 50 gyvu, vieni iszbegioje kitus iszdude.

Zudymai kuo baisiausi, kad vienus pakaria, kitiems gyviems liezuvius isztraukia, trezciaus suszaudo.

Ir dabar Lietuvos zmones yra daugume dalis veisles mai szyotos, yra szeimynos ne vien isz lietuviszkos gentes susidandanzios.

Netolimoje praeiteje da musu seni tevukai aizskiai nurodinejo kad, tas ir tas atejas tai isz Lenkijos, tai isz Gudijos, tai isz Vokietijos net yra likuceziu ir prancuzu veisle likusi nuo 1812 m. ir jau sziadien tiek tik zino, kad prodiedis jo nebuvo lietuvis, bet ju Lietuvoje auges liektis lietuviu kar tais gana net karstu.

Kodel in Lietuva svetimi skverbesi?

Kad buvo tuszti dirvonai, vietos neapgyventos, todel gana buvo ruimo ir szetimiems.

Sziadien ant kiek faktiszkaizinau, tai Suvalku gub yra kaimai vienu vokieciu, o kiti net visai vokiszkaizinau nemo ka tiktai kad laikosi luteroniszko tikėjimo, o dauguma ir tikejima permaine.

Prileiskim - Siberoku szalis, juk tai maiszytu veisliu gyventojais apgyventa vien del to kad ten tusztumos. Vienas valdzia baudama nuvare, kiti liuosoringai nusidangio ir t.

Suvious Valstijos juk tai tu valstiju gyventojai visi svetimi vien del to kad buvo tusztumos, kur galejo apgyvent ir svetimi.

Tai gi galime tiket, kad Lietuva bus svetimi. - S. K.

Reoris vyskupysteje Illinojus steite, inviko tokios permainos:

Kun. A. Degnis isz Westvilles, Ill., adgal gryzta uz prabaszeciun in Spring Valley.

Kuningas P. Vanagas isz Kewanee, Ill., perkeltas paliko in Westville, Ill., uz prabaszeciun.

Kuningas P. Gugis buvusis prabaszeciun Spring Valley likos paskirtas pagalbininku kuningo Degnio ir davaiznes ant pamaldos in Kewanee, Ill.

Ateinanti meta "Linksmas Valanda" nebeiszteis, todel nesiskite prenumeratos uz "Linksmas Valanda" ant ateinancio meto.

Vokieciu kariumeneje zydaai badai narsai atsiizenkino kareje. Uz taji narsuma 712 zydeliu likos apdovnotais gelezineis krizeis.

PRUSAS MELUOJE APIE INGALAJIMA MASKOLIU Vokieciai 25 milios nuo Varszavos. Maskolei nesumuszi pagal Vokieciu telegramus.

ZIEMA DUODASI IN ZENKLUS KAREIVIAMS FRANCUIZIOI.



Sztai gailingas paveikslas vokiszku kareiviu paymtu in nelaisve per francuzus ir anglikus prie Ysero. Vokieciai neturi sziltu drapanu suszala grabesia ir daugelis isz juju pasiduoda ne kaip suszalt.

Poznaniaus, Dec. 21.—Generolas Hinderburgas pripazino, jog telegramai skelbe neteisybe apie ingalajima maskoliu po Varszavu. Maskolei randasi 25 milios prie Varszavo kur lauke priartinanciu Vokieciu.

Italijoi buvo visur sumiszimai priesais austrijokiszku gyventojus.

Austrijoku dingo arti 140,000 Serbijoi paskutinuosia musztynesia. Serbai atmusze adgal Belgrada nuo Vokieciu.

Badai rusiszkas trukis gabantis amunicije ir ginklus likos iszneszetas in padanges arti Lembergo.

Lig sziam laikui kareje dingo suvirszum 1,200,000 kareiviu uzmusztu, suzeistu ir paymtu in nelaisve.

Kaip zydelis paeme in nelaisve 20 kareiviu. Viednius.—Laikraszcei danesza apie juokinga atsitikima tulo zydelio. Taji zydeli nusiunte kapitonas ant sznipinejimo ir susitiko su kuopa 20 rusiszku kareiviu. Tiej be jokio pardono szimts rusiszku kareiviu be jokio muszio.

ate me jam ginkla ir paeme in nelaisve. Zydelis tuojaus uztemi del jus tai ne dydele galybe paymti viena kareivi, nes man butu dydele garbe, jago paymtau jus visus pas saviszkius, pas mus bus jums geriau, ne musz jus, duos uztektinai valgyt ir atsilsesit o priek tam nebusit pavojui nuo kulku ir liksites gyvais.

Ar zimate ka? —atsilpie in juosius perkytres zydelis—del jus tai ne dydele galybe paymti viena kareivi, nes man butu dydele garbe, jago paymtau jus visus pas saviszkius, pas mus bus jums geriau, ne musz jus, duos uztektinai valgyt ir atsilsesit o priek tam nebusit pavojui nuo kulku ir liksites gyvais.

Ar isztkruju! — paszauke zydelei.

— So soll ich leben!

— Gemacht! Ejms su tavim!

Ir tokiu budu vienas zydelis paeme in nelaisve dvide szimts rusiszku kareiviu be jokio muszio.

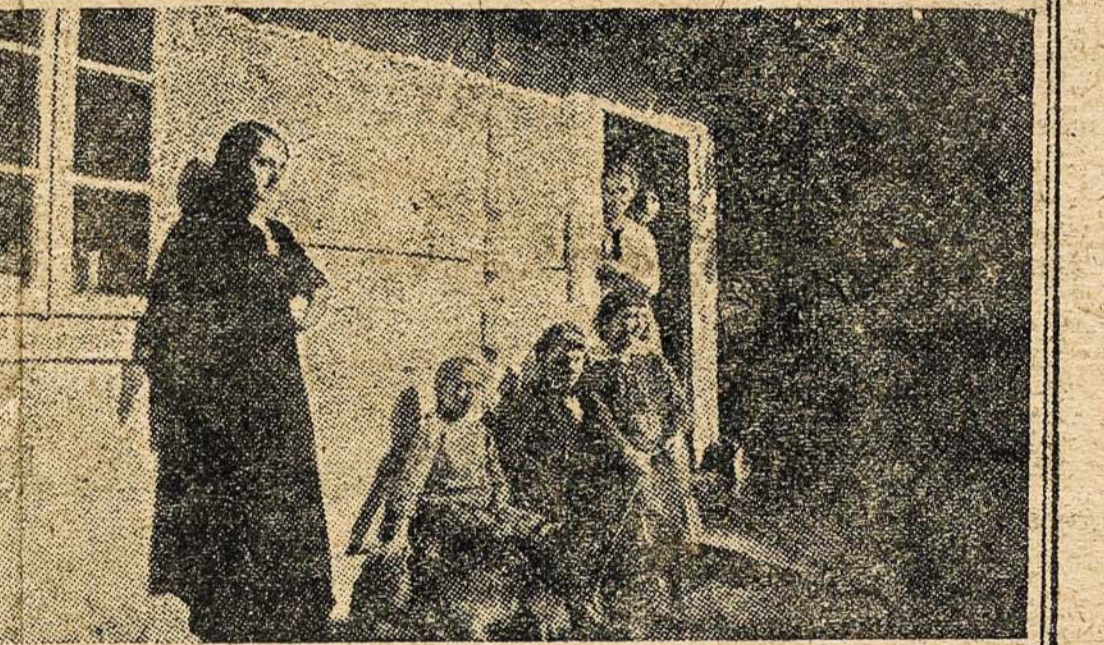
Baisi ugnis Pottsville — bledes \$2,500,000.

Pottsville, Pa. — Baisi ugnis atlanke szii miesta kuri prasidejo sklepe Woolwartho name, o kad tame laike mažai radosi vandes per tai ugnis praplaitino greitai in kitus namus. Visas skveras bizniaviu namu nuejo su dumais o arti mi namai aplaike bledes per vandeni ir liepsna. Bledes isznesza ant p ustreccio milijono doleriu. Ugnis sunaikino visus kromus terp Centre ir Second nlicziu.

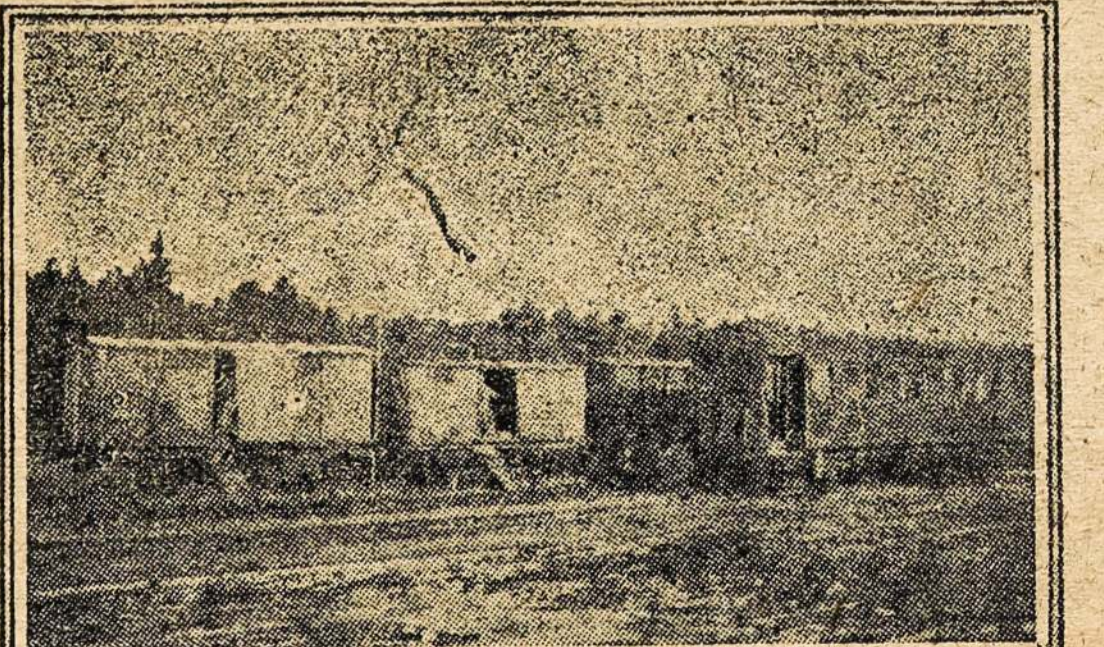
PAVEIKSLAI KARISZKI ISZ APLINKINES SUVALKU GUBERNIJOS.



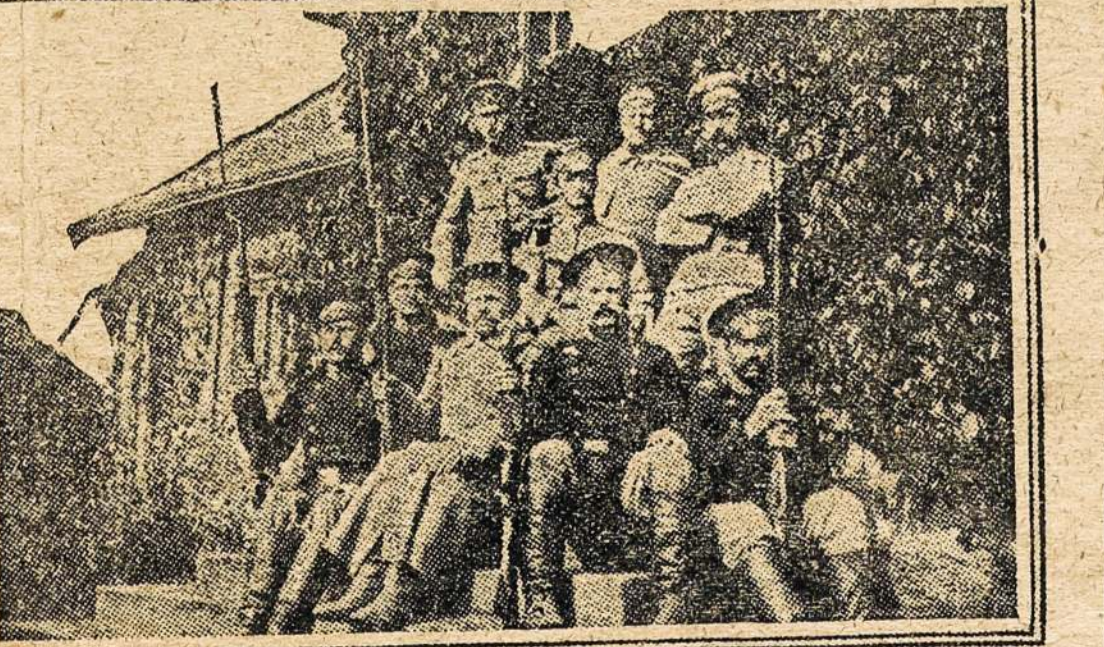
Kaimuociai gabena uzmusztus apicierius ant palaidojimo. Szeimyna sugrizus in sugriauti grincze po bombardavimu.



Paymti tavoriniai vagonai nuo pruseliu arti rubeziaus.



Rusiszkas gelezkelio batalijonas Ejdkunnuosia.



Rusiszkas gelezkelio batalijonas Ejdkunnuosia.

Vokieciai labai bijo kozoku.

Viename kaime, Suvalkijoje apsnakvojo apie szimta vokieciu-kareiviu. Jau buvo visai nusirede ir sugule; zinoma, pirma pareikalave merginu, bet ju kaime nebuvo (visos priesz tai pabego) Apie namus pastato sargyba (karanula). Rami naktis — vidurnaktis. Staiga stovintis ant sargybos kareivis ibego in stuba ir suriko: "Kazokai!" To uzteko, kad tuojaus visi vokieciai iszbegtu isz kaime, pusuogiai, kiti net su vienu batu palike rubus, laikrodzius, ginklus ir taip kaip kuriuos daiktus O kazoku visa nebuvo, turbut stovinciam ant sargybos vokieciu prisispavano kazokai... Labiausiai nuo vokieciu kenzia jaunos merginos, ant kuriu nekaltybes jie puola kaip smakai. Vyrus vokieciai kai kur varo su savimi. Bet ka padaryti — kare. Kiekviena kare atnesza didelius nuostolius apgalejusiai ir apgaletajai vieszpatijoms. Apgalejusios materialiszkaizai turi nuostolius, bet uztai moraliszkaizai gauna dideli pelna; o apgaletoji ir materialiszkaizai turi nuostolius ir moraliszkus ir dar zymiai nupuola jos vidurine politika. Taip buvo su Rusija laike Japonu kares — taip bus turbut, dabar su Vokietija.

Kentekime kantriai, tikedami, jog vokieciu pergalas Rusija, kuri gal ir mums atnesz laime ir uzmokes uz visus nuo stolius moraliszkus ir materialiszkus.

Nesiranda dydesniu kraujageriu kaip pruseliu.

Varszava. — Laikraszcei patalpino akyva laiszka tulo apicieriaus kuris teip skamba:

"Ka tik sugrizau isz kares lauko ir negaliu susilaikyt nuo paraszimo apie bjaurybes prusu. Kada mes uzemem mies ta iszguja prusus, musu karuzas nusidave jezskoti pieno. Kekis tai zydelis parode mums kur gyvena motere kuri turejo karve. Motere su verksmu apreiszke mums, kad pieno ne turi nes prusai paeme jiai visas karves. Kada melde pruseliu idant jai paliktu nors viena karve ant iszmaininimo dviejų mažu vai ku, prusai paliepe vargzei atneszi vaikus ant davado, jog nemeluoja.

Nelaiminga motyna atnesze vaikus, o prusai nieko bedami nuszove obudu ant smert, szaukdami su ju tynai palengvino iszmaininima vaiku o paskutinia vede su savim, nes moterei jau buvo nereikalinga.



### BETLIEJUS Arba Rettlejemas



I  
In Betliejemo stainele menkute  
Sveikinti begkime Jezu mažuti,  
Kurs sztai szdiena del musv ien gero  
Ženge ant žemes isz dangiszko dvaro.  
\* \* \*

II  
Prakate Jovisi aplankykim,  
Begkime, garbe Jam ginusiam duokim,  
Acziu už didžia joo mele sakykim,  
Szdiena Jam — kudykiui szirdi adukim!  
\* \* \*

III  
Eikem! Jis atnesze dusziai sveikata,  
Priima kožna, kurs Ji tik aplanko.  
Begkim prie prakartes, klaupkim ir rata!  
Laimis jis mus ir paduos savo ranka.  
\* \* \*

IV  
Pradžiuo szdiena visa Palestina,  
Prisipilde linksmyventojai jos,  
Anreisz — Antreisz — Antreisz —  
Kad užteka...  
\* \* \*

V  
Dangus sztai iszleide ant žemes jau szviesa:  
Akli jį žmonijai pradese tuoj žibet.  
Pažins tuoi kiekvienas ir klaide, ir tiesa,  
Kai Dieva ir artyma reikia mylet.  
\* \* \*

VI  
Prie prakartes sedžia Marija suskurdus  
Ir kudykiui gieda giesmele,  
Ir kuna Joo szventa svysto nuludus,  
Ir szalta Jo buksztio rankele.  
\* \* \*

VII  
Ak! aszaros Tavo akyse pasirode —  
Jau verkti Tu nori pradet...  
O aszaroms savo net szirdi man skrodi,  
Nes asz negaliu tau padet!...  
\* \* \*

VIII  
Kurio patalpinti dangus negalejo,  
Kurs saujoje laiko szviesa, —  
Apleistoi stainelei užgimti norejo,  
Atgulti ant patalo kieta.  
\* \* \*

IX  
Danguose Tau sostas, ir saule, jog žiba;  
Priesz ji turi viskas drebiti, —  
Dabar po akiu sztai tau aszaros kybo,  
Kad reikia czia szalti kentet.  
\* \* \*

X  
Buriai ten Tau Aniolu giesmes giedojo  
Ir puola ant veido priesz sosta, —  
Czia asils ir jautis tiktai Tau mauroja,  
Czia motyna Tave tikt glosto.  
\* \* \*

XI  
O Jezau! sziu aszaru Tavo szaltinis  
Tegul musn griekus nuplaua,  
Ir spindulis mylistos Tavo ugninis  
Jausmu musu striunas užgauna!  
\* \* \*

XII  
Ant keliiu Marijos jau Tu užmigai,  
Ir mes Tau sudiev jau dabar pasakykim,  
Ir prieglauda save adave tavai,  
Linksmi vel prie darbo pagrizzim.  
\* \* \*

XIII  
Sudiev! ir Marijai, Czacziausiajai Pani,  
Tikrai Karalienei ir Poniai szio svieto,  
Tu musu Globeja szdiena tapai  
Ir motynos užemei vieta.  
\* \* \*

XIV  
Sudiev! ir tau, Sarge Szeimynos Szventos,  
Kurs globi Marija ir Jezu Mažuti!  
O, Juozapai! sergek ir mus visados  
Ir tiekis prie musu vis buti!  
\* \* \*

## Kaledu Vakaras

Anglijoi yra paprotis, jog vaikai eidami gulti kucziu vakare, stato savo baciukus už kambareliu duru, o ant rytojaus randa juos pripildytus visokiomis dovanomis. Sako jiems, jog naktijje, priesz Kaledas, Dievas iszsiunazia savo aniolus su dovanomis; aniolai eina per grazius rumus ir per menkas trobukes, ir visur, kur pamato stazos baciukus, deda in juos visa — visokius daiktus.

Ir maža Onyte, eidama gulti Kaledu vakare, pastate už duru mažus savo baciukus; paskui atsigele in balta lovele ir norejo užmigti. Bet szivakar' miegas pabego nuo jos: mislis viena po kitos mainesi mažoi jos galvelei ir neleido užsnuosti. Visu — daugiausiai rupejo jai, ka ji ras rytui baciukuose. Gal gražia lele su tikrais plaukais... gal maža kuknike su rendeliais ir puodeliais, tokia tur duktereles jos dedes... O gal aniolas bus teip geras ir duos jai knygeles su pasakais ir paveiksliu.

„Noretu, kad ji butu raudona, viduje grazius, ilgos pasakos, o prie kiekvienos daug paveikslu. Visas savo knygas perskaite po kelius kartus; kiekvienu pasaka isz atminties iszmoko; nori dabar nauju nežinomu... Ak, kaip gerai miegsta skaityti pasakas! Apie vilkus, apie naszlautes, kuriu pamote nekenczia... labiaus apie naszlautes... Jug ir ji pati naszlaite; jos mamulyte jau seniai Dievas pas save paeme; mažai ja beatmina Onyte. Atmina tik, jog buvo gera, ir ja labai mylejo. Bet kaip ji iszrode, žino Onyte gerai isz paveikslu, kurs kybo tetuszio kambaryje. Visados perstato ji matuszele, kaip tenai: melynose rubuose, su balta rože plankuose. Viena tik valandele isz matuszes gyvenimo paliko jos atmintij. Buvo daug, daug sveziuj; muzikantai graijio; ponios ir ponai szoko, juokavosi, linksminosi. Jai stauga galvele eme skaudeti, pradejo verkiti, prasztytis pas mama. Ankle ramino ja, sakydama, jog mama užmita, negalima pertraukti jai bovitys, ir nuvede mergele gulti. Bet sztai mama, nematydama dukreles, inbego paskui jia, o radus Onyte aszatomis apspilyusia, puole prie jos, nudare, pati pagulde in lovele, padejo ant galvos szalta vandeni, paskui atsisedo szalyje ir tilde jos skausma pasakomis ir dainavimu. Onyte tuojau nustojė verkiti; užmiruszo ir skausma ir juokesi isz linksmu matuszeles pasaku. Bet te salone, svezialai teipogi geide mamos, nes tuojau atejo keli isz ju prasztyte ja atgal prie zobovos. Onyte atsimine, jog persigando, mslydama, kaip mama iseis ir vel ja viena paliks. Bet ji neneujo: sedit prie duktereles, kol tik ta užmigti. Gerai, gerai atmina jita vakara, tik ta viena! Tada teip-gi mama turejo melyną apdara, ir baltas rožes plankuose... Kokia ji gera buvo, kaip Onyte mylejo! Dieve, Dieve,

mislijo sau Onyte: del ko atimta Tu matuszele už mane? Atmine paskui, kaip viena dieva na atejo pas ja tetuzsis; verdamas paeme ja ant ranku ir anunesze in salona. Te pamate ji viduje balta graba, apstatyta žiedais, o grave gulejo baltai apredyta poni... Tetuzsis pasake, jog tai yra jos mama, bet ji neteikėjo jo žodžiams. Ji negalejo suprasti, kaip tai gal buti, kad ta balta, iszdziuvusi poni butu gera jos matuszele, visados juokantis, linksmas... Baugu jai pasidare, pradejo verkiti ir prasztyti tetuzsio nuneszi ja prie geros matuszeles, tikros, ne tos, kuri eze guli, tokia ruszczia... Tetuzsis isznesze ja, ramino, pats verdamas; sake, jog ji nie kados nebepamatys gyvos matuszes, jog mama dabar pas Dieva, isz augszto tik žiuri ant Onytes... Liudna jai buvo isz pradziuos labai, bet tetuzsis toks buvo geras, teip tankiai su ja bovijosi, jog greit užmiruszo ji mama ir vel buvo linksma, kaip pirma. Tetuzsis buvo geras, labai geras! Žiema, tankiai vakarais, budavo, ses jis priesz deganti kamina, paime ja ant keliiu ir sako grazius daiktus... Ir apie teip-gi mama sake; Onyte klausinejo, kur mama, ka ji dirba, pas tik jai, su mama kartu! Tu tu ji tenai vis, ka tik panoretu, Dievas duotu viska... Noretu, kad ji butu raudona, viduje grazius, ilgos pasakos, o prie kiekvienos daug paveikslu. Visas savo knygas perskaite po kelius kartus; kiekvienu pasaka isz atminties iszmoko; nori dabar nauju nežinomu... Ak, kaip gerai miegsta skaityti pasakas! Apie vilkus, apie naszlautes, kuriu pamote nekenczia... labiaus apie naszlautes... Jug ir ji pati naszlaite; jos mamulyte jau seniai Dievas pas save paeme; mažai ja beatmina Onyte. Atmina tik, jog buvo gera, ir ja labai mylejo. Bet kaip ji iszrode, žino Onyte gerai isz paveikslu, kurs kybo tetuszio kambaryje. Visados perstato ji matuszele, kaip tenai: melynose rubuose, su balta rože plankuose. Viena tik valandele isz matuszes gyvenimo paliko jos atmintij. Buvo daug, daug sveziuj; muzikantai graijio; ponios ir ponai szoko, juokavosi, linksminosi. Jai stauga galvele eme skaudeti, pradejo verkiti, prasztytis pas mama. Ankle ramino ja, sakydama, jog mama užmita, negalima pertraukti jai bovitys, ir nuvede mergele gulti. Bet sztai mama, nematydama dukreles, inbego paskui jia, o radus Onyte aszatomis apspilyusia, puole prie jos, nudare, pati pagulde in lovele, padejo ant galvos szalta vandeni, paskui atsisedo szalyje ir tilde jos skausma pasakomis ir dainavimu. Onyte tuojau nustojė verkiti; užmiruszo ir skausma ir juokesi isz linksmu matuszeles pasaku. Bet te salone, svezialai teipogi geide mamos, nes tuojau atejo keli isz ju prasztyte ja atgal prie zobovos. Onyte atsimine, jog persigando, mslydama, kaip mama iseis ir vel ja viena paliks. Bet ji neneujo: sedit prie duktereles, kol tik ta užmigti. Gerai, gerai atmina jita vakara, tik ta viena! Tada teip-gi mama turejo melyną apdara, ir baltas rožes plankuose... Kokia ji gera buvo, kaip Onyte mylejo! Dieve, Dieve,

nebuvo, tetuzsis, su Onyte ilgai sedit, padejo statyti namus isz mediniu szmoteliu, kurios jai aniolas pernai in baciukus indejo; skaitė kartu knygeles... O kaip tik pamote atvažiavo, tuojau pasidare piktesnis daugiau ir daučiau... Ne mokino jau o kad ji keilis sykius primine, jog no retu mokyti, liepe ne kieztis ir pasake, ant kitu metu atvezias jai mokintoja, kuri ja mokins. Kad bent ji greicziaus atvažiuot! Onyte teip nori mokyti! Noretu iszmokti gerai rasyti, ne teip, kaip dabar kreivai, pamažu, bet teip, kaip tetuzsis, greit, smulkiai. Rasztytu sau daineles, kuriu iszmoko nuo tetuzsio; pasakas Gal ta mokintoja bus gera, myles ja, apgius nuo piktos pamotes, paprasys, kad teip ant nelaimingos Onytes nebartus... Oi, kaip bijojo tos pamotes! Kad suszauks, tai tuojau aszarus bega isz akiu, kojeles drebą, rodos, lekume ant svieto galo, kad tik tu szauksmu negirdeti... Ak, kaip jai norejai ant svieto! Kaip ji noretu buti su mama! Prie mamos butu jai gerai, gerai... mama ja myli, mama tokia gera... Matuszele jog pas Dieva, dar tamo daiktus. Apeijejo tevas gum, o te visiems gerai, bet visus tuos daiktus dar kartą... Noretu, kad ji butu raudona, viduje grazius, ilgos pasakos, o prie kiekvienos daug paveikslu. Visas savo knygas perskaite po kelius kartus; kiekvienu pasaka isz atminties iszmoko; nori dabar nauju nežinomu... Ak, kaip gerai miegsta skaityti pasakas! Apie vilkus, apie naszlautes, kuriu pamote nekenczia... labiaus apie naszlautes... Jug ir ji pati naszlaite; jos mamulyte jau seniai Dievas pas save paeme; mažai ja beatmina Onyte. Atmina tik, jog buvo gera, ir ja labai mylejo. Bet kaip ji iszrode, žino Onyte gerai isz paveikslu, kurs kybo tetuszio kambaryje. Visados perstato ji matuszele, kaip tenai: melynose rubuose, su balta rože plankuose. Viena tik valandele isz matuszes gyvenimo paliko jos atmintij. Buvo daug, daug sveziuj; muzikantai graijio; ponios ir ponai szoko, juokavosi, linksminosi. Jai stauga galvele eme skaudeti, pradejo verkiti, prasztytis pas mama. Ankle ramino ja, sakydama, jog mama užmita, negalima pertraukti jai bovitys, ir nuvede mergele gulti. Bet sztai mama, nematydama dukreles, inbego paskui jia, o radus Onyte aszatomis apspilyusia, puole prie jos, nudare, pati pagulde in lovele, padejo ant galvos szalta vandeni, paskui atsisedo szalyje ir tilde jos skausma pasakomis ir dainavimu. Onyte tuojau nustojė verkiti; užmiruszo ir skausma ir juokesi isz linksmu matuszeles pasaku. Bet te salone, svezialai teipogi geide mamos, nes tuojau atejo keli isz ju prasztyte ja atgal prie zobovos. Onyte atsimine, jog persigando, mslydama, kaip mama iseis ir vel ja viena paliks. Bet ji neneujo: sedit prie duktereles, kol tik ta užmigti. Gerai, gerai atmina jita vakara, tik ta viena! Tada teip-gi mama turejo melyną apdara, ir baltas rožes plankuose... Kokia ji gera buvo, kaip Onyte mylejo! Dieve, Dieve,

atimtu! Bucziuoju Tave, matuszele, ir rankeles Ponui Dievui teip-gi. Onyte". Pabaigus, perskaite rasztyti pusbalsiai; sulenke ji ir ant virszaus padejo antrazta: Mano matuszele, danguje. Paskui, lyg koki sunkuma nuo savos numetus atsidukesejo ir tare sau: 'Dievas, tur but, pasigailes manes, perskaites rasztyti... matuszele dar nuo savos paprasys ir paims mane in dangu... Kaip butu gerai! Dabar eisiu tuojau, idesiu laisz keli in baciukus; aniolas, eidamas su dovanomis, ras ji tenai ir nunesze in dangu matuszelei. Reikia neszi greit, kad aniolas nepereitu!

Ir atidarius isz lengvo duris, idejo rasztyti in viena isz baciuku, stovincziu už slenkscio; potam pagrizo atgal in lovele, apsidenge — ir už valandele sapnuvo jau linksmus ir liudnus sapnus.

Ankstū atsilke Onytes tevas Kaledu dienoje. Norejo jiskol dar telmiegta Onyte, ideti jai in baciukus pritaistas dovanas. Dang ju eze buvo! Ir raudona knygele su paveiksliais ir maži nameliai su visais paspadarytais ir krabike su simo daiktais. Apeijejo tevas visus tuos daiktus dar kartą... Noretu, kad ji butu raudona, viduje grazius, ilgos pasakos, o prie kiekvienos daug paveikslu. Visas savo knygas perskaite po kelius kartus; kiekvienu pasaka isz atminties iszmoko; nori dabar nauju nežinomu... Ak, kaip gerai miegsta skaityti pasakas! Apie vilkus, apie naszlautes, kuriu pamote nekenczia... labiaus apie naszlautes... Jug ir ji pati naszlaite; jos mamulyte jau seniai Dievas pas save paeme; mažai ja beatmina Onyte. Atmina tik, jog buvo gera, ir ja labai mylejo. Bet kaip ji iszrode, žino Onyte gerai isz paveikslu, kurs kybo tetuszio kambaryje. Visados perstato ji matuszele, kaip tenai: melynose rubuose, su balta rože plankuose. Viena tik valandele isz matuszes gyvenimo paliko jos atmintij. Buvo daug, daug sveziuj; muzikantai graijio; ponios ir ponai szoko, juokavosi, linksminosi. Jai stauga galvele eme skaudeti, pradejo verkiti, prasztytis pas mama. Ankle ramino ja, sakydama, jog mama užmita, negalima pertraukti jai bovitys, ir nuvede mergele gulti. Bet sztai mama, nematydama dukreles, inbego paskui jia, o radus Onyte aszatomis apspilyusia, puole prie jos, nudare, pati pagulde in lovele, padejo ant galvos szalta vandeni, paskui atsisedo szalyje ir tilde jos skausma pasakomis ir dainavimu. Onyte tuojau nustojė verkiti; užmiruszo ir skausma ir juokesi isz linksmu matuszeles pasaku. Bet te salone, svezialai teipogi geide mamos, nes tuojau atejo keli isz ju prasztyte ja atgal prie zobovos. Onyte atsimine, jog persigando, mslydama, kaip mama iseis ir vel ja viena paliks. Bet ji neneujo: sedit prie duktereles, kol tik ta užmigti. Gerai, gerai atmina jita vakara, tik ta viena! Tada teip-gi mama turejo melyną apdara, ir baltas rožes plankuose... Kokia ji gera buvo, kaip Onyte mylejo! Dieve, Dieve,

### Patarimai žmoniui.

Kas žino kele, tas nebludije, Kas turi dorybia, tas nieko nebijoj.

Kas turi meile kitus guodoje Kas myli tevynia, už jia kojuje.

Kas sveiko kuno, to duszia czista.

Kas tik daug kalba, tas mažai žino.

Kas turi puikybia tas kitus niekina.

Kas blogai daro kitus daboje Kas prie ko pripranta, ant to nepalaua.

Kas per daug valgo visada serga.

Kas t'xtai serga tas mato varga.

Kas tik baimingas visi baugina.

Kas tik pavargias, tai ta niekina.

Kas tik aukauja, nuo to dang nori.

Kas daugiau turi, tas duoti nenori.

Kas jaučia nelaime, tas prie Dievo gryžia.

Kas klebonija lanko, tas ne bucioje kunejio ranku.

Kas su kunejio arielka gerre, tai parapijoi vaidus padaro.

Kas tiktai sveikas nenori dirbti, toki tinginiu galiu vadinti.

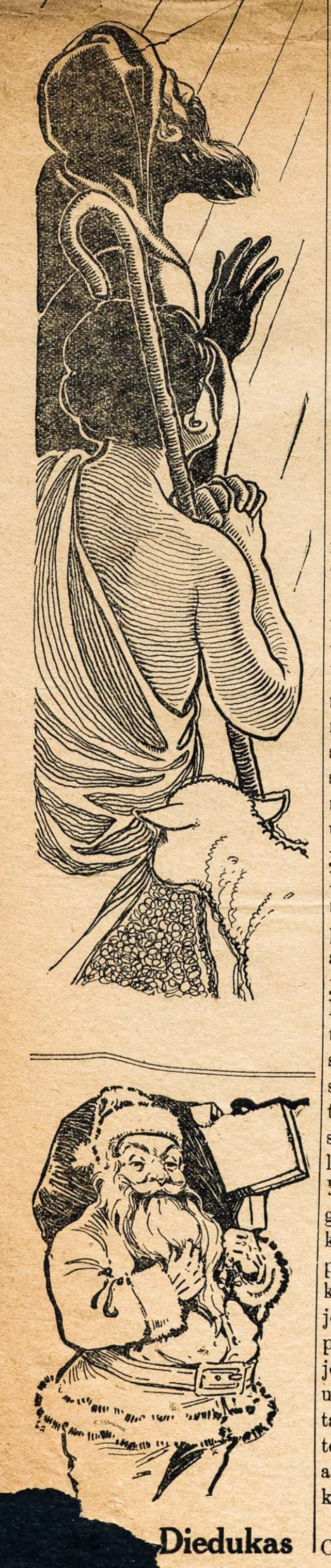
Kas tik tikybos naujos mokinia, tas pats naudotis isz to ketina.

Kas tik "Saule" skaito pinigų turi ir kitaip ant svieto žiuri.

### KUR BUNA?

Mano pre brolis Vincas Karvelis, du metai adgailos gyvenyo B.yonne City, dar nežinau kur buna. Paiecia isz Suvalku gub. Mariampoles pav. Szauksku gminao. Tegul atsizaukia ant adreso:

A. Domezios,  
15 B.St. Mahanoy City, Pa.  
Adolfas Peleckas ir Bladas Bartkus, abudu paiecia isz Kauno gub. Raseinu pav., Jie patys ar kas kitas dookit žine ant adreso.  
K. Barszketis.  
Box 101 Prahontas III.



**Diedukas**



